

113
269/6
x 461

264

ΟΙ ΚΑ' ΟΙΚΟΙ

Εἰς τὸν τίμιον καὶ ἔνδεξον Προφήτην καὶ Πρό-
δρομον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν.

ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Πρὸς ὠφέλειαν, τῶν εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερεῦσι

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

(Ἱερέως)

Ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῶν λαῶν αὐτοῦ.

Καὶ σὺ παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθείσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου ἐθ-
θείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία, διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ
σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σου, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰωάννην.

ΑΘΗΝΑΙ
1921

29 Αὐγούστου ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ἀργία καὶ νηστεία. Ἐὰν τύχη Σάββατον ἢ Κυριακὴν οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α'.

Ὁ τίμιος Πρόδρομος ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ, δεσμούς διερρύξατο τῆς στερεοῦσης μητρὸς, ἐν δὲ τῇ σφαγῇ αὐτοῦ, ἐσφιγξε τὰς σφραγίδας τῆς ἐνθέου ἀγνοίας, ἐλεγχος χρηματίσας τῆς Ἡρώδου μοιχείας, αὐτοῦ Χριστὲ ἱεσάις πάντας ἐλέησον.

(Ἐρρανόσθην τὸ ἄνω Ἀπολυτίκιον ἐκ τῆς ἱερᾶς Μονῆς Διορυσίου, Ἀγίου Ὁρους 1914).

Ἐσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, πρεσβείαις τοῦ Βαπτιστοῦ σου, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Κοιτάκιον Ἦχος Πλ. Α'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονε τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἐλευσιν ἠρηγείτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Μεγαλυνάρια τῆς Ἀποτομῆς.

Καὶ ἐτιμήθης Κάραν ὦ Βαπτιστά, φθέγγεται ἡ γλῶσσα, τὸν Ἡρώδην ἐλέγχουσα, λόγου τὴν φωνὴν σε, σιγήσαι γὰρ οὐκ ἔδει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Χριστὸν κηρύξασθαι.

Εἰς τὸν Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.

Τὸν τοῦ Ζαχαρίου θεῖον βλαστόν, καὶ τῆς Ἐλισάβετ, τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν λύχνον τοῦ Ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον, ἔσται δίκαιος. Ἀλληλοῦα.

Βίοι. Νέος θησαυρὸς Βενετίας 1839

Τῶν 40 Μαρτύρων.—Σαββάτιω τῆς Ἀκαθίστου.—Τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.—Ἀκολουθία τῆς Λαμπροφόρου Ἀναστάσεως.—Χαιρετισμοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τοὺς Ταξιάρχας.—Χαιρετισμοὶ καὶ Παράκλησις εἰς τὸν Μεγάλ. Δημήτριον. Ὁμιλία εἰς τὴν Μεγ. Παρασκευήν, ἐλεγχθὲν ἐκ τοῦ Ν. Θησαυροῦ.

Ὁ ἐκδότης

Γεώργιος Α. Βουτέρης

Ἱερεὺς καὶ Πνευματικὸς

Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ τοῦ Ὁσίου Μελετίου

Ἀθῆναι 23 Μαΐου 1921

Τό, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου κτλ.

ψδὴ Ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Τῆς Ἀδὰμ ἀμαρτίας τὸ χειρόγραφον, Λόγον τὸν διαρρήξαντα, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου κραυγάζων ὑπεδέξω, Ἰωάννη πανεὐφημη· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, τὸν φιλόανθρωπον, Μάκαρ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, δυσώπει τῶν πταισμάτων καὶ νόσων ἰσθόλων, λυτρωθῆναι τοὺς ψάλλοντάς· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ γαλήνιον ὄρμον, καὶ ἐν κινδύνοις ταχὺν προστάτην τοῖς καλοῦσιν, εἰδότες σε βοῶμεν, τὸ κλυδώνιον στόρεσον, ἀσθενειῶν, Βαπτιστά, ταῖς ἱεσάις σου Θεοτοκίον.

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θεῖα, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

ψδὴ Η'.

Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης, Προφῆτα, βῶντας, καὶ ἐξαιτουμένους τὴν σὴν ἐπιστασίαν.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαφιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστοῖς ὑμνοῦσί σε, Προφῆτα, καὶ ἀνευφημοῦσι, Παμμάκαρ Ἰωάννη.

Τῆς σωτηρίας τὸν ἀρχηγὸν ἱκετεύων, τὸν Χριστὸν, Προφῆτα, μὴ ἐλλείπης ὅπως ἐκ βασάνων ρυσθῶμεν αἰωνίων. Θεοτοκίον.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παιδῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε· ἔθιεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ Θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ροήν μου τῶν δακρῶν μὴ ἀποποιήσης, ὁ ἐν ροαῖς Ἰορδάνου τὸν πάντων Θεόν, συγκαταθάντα βαπτίσας, ὃν μεγαλύνομεν.

Κακώσεως δαιμόνων, τῆς ἀδιαλείπτως ἐκπιστεύσεως Προφῆτά μελύτρωσε, καὶ ἐπηρείας τῆς τούτων δεῖξον ἀνώτερον.

Ἰσχύς καὶ θεραπεία, τῇ ἐξ ἀκρασίας καὶ χαλεπῆς ἀμαρτίας, Προφῆτα γενεοῦ, κεκακωμένην ψυχῇ μου, ἵνα γεραίρω σε.

Θεοτοκίον.

Χαράς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Τὸ ἀξιόν ἐστι καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἀγονοὶ καὶ ἄκαρποι τὴν ψυχὴν, κέκτημαι, Παμμάκαρ, φύλλα μόνον ἄνευ καρπῶν, ἔρημον ἀπάσης ἀγαθῆς ἐργασίας, Προφῆτα, ἀρετῶν με δεῖξον καρπούμενον.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομο τοῦ Χριστοῦ, λύχνε φασφόρε, ἱκετεύω
σε Βαπτιστὰ, λύχνον ἀναφόν μου ψυχῆς τῆς ταλαιπώρου
ἔσκοτισμένην οὖσαν σὺ καταλάμπρυνον.

Δέσομαι Προφήτα καὶ Βαπτιστὰ, μὴ με ὑπερίδῃς τὸν ἀνάξιον προ-
σθευτήν, καταβαπτισθέντα τοῖς πάθεσι τοῦ βίου καὶ ἐν βορ-
βόρῳ ὄντα σὺ ἐξανάστησον.

Πρέσθευε Προφήτα πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐμοῦ
τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῶν καταφευγόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ,
καὶ ρῦσαι πάσης νόσου καὶ περιστάσεως. Θεοτοκίον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων
ἄσῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· ὦ Δέ-
σποινα τοῦ Κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Τρισάγιον. Καὶ τὸ Τροπᾶριον, ἤχος, Β΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ
Κυρίου, Πρόδρομο· ἀνεδείχθη γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σε-
βασμιότερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθη τὸν κηρυτ-
τόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίω
καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν
ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ἰερεὺς μνημονεύει ὡς ἔθος.

· Ἐν τῇ ἀπολύσει, προσκυνοῦντες τὴν ἁγίαν Εἰκόνα φάλλο-
μεν τὸ παρὸν Προδόμοιον. Ἦχος Β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρὸν.

Σπεύσον ἐξελεύμε πειρασμῶν, Πρόδρομο Κυρίου Παμμάκαρ, κα-
δικετεύω σε, μάτην γὰρ κεινίηνται οἱ πολεμοῦντές με, κατ' ἐ-
μοῦ πικροὶ δαίμονες ζητοῦντες ἀρπάσαι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου
ὡσπερ στρουθίου οἰκτρὸν. Μὴ με καταλίπῃς εἰς τέλος, γνώτω-
σαν δὲ μάλλον. Προφήτα, ὅτι σὺ μου πέλεις καταφύγιον.

